

Quarto dico q̄ debemus oculos
subleuare ad deū velut tristes in
solatorē in quē gaudeamus Et
ostēdit introitus misse. Letāe ihe
rusalem et uentū facite oēs q̄ di
ligitis eam. et ista leticia venit ex
antiq̄ lege. q̄a iherlm fuit destru
cta: postea reedificata. et post cap
tuitatē reuocauit neemias oēm
p̄lm disp̄sū et ait v̄bū p̄allegatū.
letāe iherlm Ita scī prēs hodie in
roma vbi est nūc totū? ecce et maḡ
leticia spiritalis qz celebrat papa
missam in eccā q̄ dr̄ ad scām crucē
in iherlm. et post missam hz rosam
de auro in quā infūdīt vinum cū
balsamo et bibit. et tunc nobiles
romani sedēt ante eccām in equis
p̄ciosis ornati vestimētis. et nobi
liori romano quē videt inter eos
tribuit hanc rosam: q̄ bibit et tri
buit alijs et cum leticia eq̄tant p̄
totā citatē. et h̄ iuenerūt scī prēs
qz sic eccā iam ē in medio. xl. dz
p̄ solacium spūale recreati vt ait
poeta. Inēpone tuis iterdū gau
dia curis Vinū et balsamū signi
ficāt xpm deū et hoīez filiū et spm
scām et aurum deū prēm Ita tres
p̄sone in vnū. sic aurū vinū et bal
sam? Ergo letemur hodie. et oīs
tristis leuet oculos ad deū vt ipsū
solatur. ergo ad thema. Cū sub
leuasset oculos ac.

Dmca in passione.

Sermo. xxi.

Ihesus autē abscondit se:
Iohā. viij. Nos videm?
qñ aq̄ abundās trāsit in
angusto meatu sepe ex abundā
tia exēdit suū meatū. et si in vno
obstruit: in alio loco q̄rit exitum
Ita spūale hō plen? oī malicia et
dolo: sepe cōfūdīt a iusto: et si in
vno cōfūdīt et vinct p̄ veritatē:
q̄rit aliā excusacōez. et si itez vin
citur: tunc violentē inuadit iustū.
Ita malicioſi iudei pleni oī dolo
et inuidia fuerūt p̄ xpm sepe victi
et cōfusi et tūc aliā excusacōem et
inuētiōē inuenerūt: h̄ xpm vin
cere nō potuerūt. Ideo violēter
in ipsū irruere voluerunt: h̄ ipse
sciebat tps qñ pati pro nob̄ de
buit et illd̄ adhuc nō v̄it Ideo ab
scōdit se vtz i euāgelio hodierno

In illo tpe dicebat ihesus tur
bis iudeoz et p̄ncipibz sacerdotū
Quis ex vob̄ arguet me de pctōs?
Si veritatē dico vob̄ q̄re nō credi
tis mihi? Qui ex deo est: v̄ba dei
audit. propt̄ea vos non auditis.
q̄a ex deo nō estis. Respōderunt
iudei et dixerunt ei Nōne b̄ndic
mus nos q̄a samaritan? es tu et
demoniū habes. Respōdit ihūs
Ego demoniū nō habeo: h̄ hono
rifico prēm meū: et vos inhonora
tis me Ego at̄ quero glām meā
Est q̄ querit et iudicat Amē dico
vob̄ Si q̄s sermonē meū seruauē
rit: mortē nō videbit in etnū Dix
erunt ergo iudei Nūc scimus q̄a
demoniū habes Abrahā mortu?

est et prophē. et tu dicis Si quis
sermonē meū seruauit: mortem
nō gustabit ietnū. nunqd tu ma
ior es prē nrō. Abrahā q mortu
us ē: et prophē mortui sūt. Quē
temetipsū facis? Rndit ihs. Si
ego glificō meipsū: glōia mea ni
hil est. Est pē me? q glificat me
quē uos dicatis: qz ds vř est et nō
agnouistis eum. Ego autē noui
eū. Et si dixero qz nescio eū: ero
simil vob mēdax. Sz scio eum et
sermonē eius seruo. Abrahā pē
rester exultauit vt videret diem
meum: vidit et gaudius est. Dixe
runt ergo ad eum. Quināginta
annos nōdum habes: et abrahā
vidisti? Dixit eis ihesus Amen
amē dico vob: anteq abrahā fie
ret ego sū. Tulerūt ergo lapides
vt iacerēt in eū Ihs at abscondit
se et eruit de tēplo at. Quo ad
thema. Ihesus autē abscondit se
Nō q quor sūt abscondita a nob
q nullus hō pfcē scire pōt in hac
vita. Sz aliq ex illis sūt aliquibz
scīs reuelata de speciali grā. Sed
naturalit nullus hō qualitercūqz
scūs fuit scire potest. Primū est
hora mortis. Secūdum dies vl
tioris. Terciū est pena dānaciōis
Quartū est glia electōis. Primū
qd a nob est absconditū qd nos
ignoram? naturalit est hora mor
tis. Vnde eccīastes Nescit homo
finē suū. Et alibi Nemo scit vtz
amore dignus sit vel odio. quia
nihil certū morte: et nihil incertū?

hora mortis. Itē iob dī. Viro ab
scōdita est via mortis et hora. et
circūdet eum dies tenebrositatis
Si em hoīes cōsiderarēt q incert
tissima ē illa hora vtiqz se prepa
rarent. Nam qn hō est iturus de
vna ciuitate in aliam: et ibi man
surus est tria facit. Primo oīa tē
bita cū debitoribz planat. Ita et
nos. qz nō habem? b manētem
ciuitatē scdm paulum: h futuram
inquirim? et nos oportet ire ad
aliā ciuitatē siue velim? siue no
lumus et nescim? qn. Ideo debe
mus cotidie planare omnia nrā.
debita cū deo et pñio Secūdo pro
uidet de viarum pericul. vtrum
vie sūt tute. et si nō sunt tute: acci
pit conductore. Ita et via aīe cū
egredis non est tuta: h latromibz
vndiqz obsessa Si em dyaboli la
trones inqrebant et insidiabant
de via aīe xpi: qndo eā emisit in
cruce: qnto magis insidiant ho
mini pccōri morienti in mille pec
catis. Ideo debem? in hac vita eā
facē tutā p elemosinaz largitiōez
tiōē. Tūc elemosina ducit cum
cōductu angelico animā p viam
tutā ad ciuitatē futuram vbi eter
naliter est mansura. Tercio vide
mus q hō exiens ad aliā regio
nem puidentiā facit vnde viuāt
in ciuitate futura. Ita et nos Nā
scdm iohannē Opa illoz sequū
tur illos. Ido sapiens proponit
nob parua animalia q puidentiā
faciūt et dicit. Q piger vade ad

ff j

formicā et discā ab ea prudentiā
q̄ colligit in estate vnde viuat in
hyeme. Ita apīs colligit mel et la-
borat in estate non requiescēs vt
inde viuat i hyeme. Et illa ē intē-
tio apīs: s̄ hō superflua rapit. et
ideo hoīes peccant q̄ apibz totū
laborē subtrahūt vt moriant̄ in
hyeme. Et prop̄ h̄ dr̄ Job. xxi.
vade ad iumēta et docēt te hanc
p̄uisionē ex q̄ horā mortis igno-
ramus que abscondita est nobis.

Legim⁹ exēplū q̄ erat quidā
rex potēs habēs in regno siro ad
uocatū quē iprouise vocauit et de-
posuit. et in exiliū misit. et ibi maxi-
mā miseriā sustinuit Tandē aliū
constituit et ei fecit similē. Et terciū
constituit? in loco p̄uisionē fecit et
multa alia bona collegit. et in aliā
ciuitatē occulte trāsmisit. Dū er-
go dñs illū filiter sic alios depo-
suit: ille letus ad exiliū alie ciuita-
tis transiuit. qz ibi sciuit vñ viuē
honorificē potuit. Ita de? pater
constituit nos suos aduocatos
in h̄ mūdo cōmisit nob̄ corp⁹ aīaz.
et res tpales. Et m̄cos deposuit
iprouise. Ideo nos debemus facē
sapiēter vt mittam⁹ m̄ta bō opa
ad futurā ciuitatē: vñ viuam⁹ ho-
norificē eternalit̄ Secundū qđ a
nob̄ ē absconditū est dies extremi
iudicij. Vñ ait math. xxviii. De
illo die nemo scit neqz angeli ne-
qz homines neqz electi. Ideo pre-
monet saluator dicens. Vigilate
ergo. q̄a nescitis neqz horā scz ex-

tremi iudicij. Ad vigilandū er-
go docent nos pua aīalia q̄ vigi-
lant. q̄a dānū ignorāt. et p̄cipue
q̄tuor aīalia. Primū est passer in
tecto. Vñ ait dd̄ in psal. Vigilauit
sic passer solitari⁹? Passer qñ hēt
oua et pullos sp̄ vigilat ne nesus
iprouise veniat. et pullos suos et
ipm rapiat. Ita et nos vigilāe de-
bem⁹: ne xps veniat et ad iudiciū
nos iprouise rapiat. Secūdu aīal
est pauo. Nā qñ dormit de nocte:
tūc qñ euigilat cito clamat. q̄a ti-
met q̄ aliq̄s veniat et ipsū iproui-
se rapiat. Terciū aīal est grus
Vñ dicūt naturales q̄ qñ grues
volant: de nocte sedētes custodes
stādo ad vigilādū ponūt: ne lup⁹
iprouise veniat: et dāna eis inferat
Ita et nos debem⁹ sp̄ stāe in custo-
dia ad vigilandū in bonis opibz
ne lup⁹. i. dyabol⁹ nos iprouise
rapiat: et ad iudiciū ptrahat. Quē-
tum aīal ē philomena q̄ vigilat i
nocte et cantat et nō manet diu in
vno ramo s̄ de ramo in ramū vo-
lat ne bufo ascēdat et iprouise ap-
phēdat et dānū inferat. Ita et nos
dēm⁹ ramos v̄tutū ascēdē. deū lau-
dāe. et in v̄tutibz vigilāe. ne bufo
malaz tēptacōz nos apphēdat et
iprouise ad iudiciū ptrahat. Ideo
dico q̄ illa dies extremi iudicij ē
a nob̄ abscondita. Ideo debem⁹ coti-
die vigilāe et ire de v̄tute in virtu-
tem ac. Terciū qđ a nob̄ ē ab-
sconū est pena infernal̄ seu etne
damnacōis quā mali nō cōsiderāt

Unde ait dñs in euangelio Luce.
Vide' ibs citatē fletit sup illā: et
ait. Quia si cognouisses et tu bñ
fleres. q̄ modo abscondita sūt ab
ocul' tuis. qz veniēt dies in te qñ
inimici tui vñdiqz circū dabūt te.
Vñ ait illud idē de reprobis q̄ nō
cōsiderāt penā etne damnacōnis
Qñ em̄ pccōr peccat mortali tūc
infernus aperit os suū oīra eum
vt deuoret eū. et nisi misericordia
a paciētia dei pctōrem expectarē
ipm viuū cū corpe et aīa deuo
raret. Huius legim' figurā in ter
cio regū. Absolon fili' regis da
uid habuit duos seruos q̄ ipm
offēdebant fortit' propt' qd̄ misit
alios seruos et iussit illos duos
inēfici: h̄ ipsi fugerūt a in deserto
in qdam puteo se absconderunt. a
mulier quedā relamen expandit
sup puteū a latuerunt qusqz qre
tes recesserūt a tandē ira filij regis
placata est a ad grām puenerūt
Ita spūaliter de' pē in deitate habz
filiū ihesū q̄ dicit' filius regis al
tissimi q̄ satis ē mitis sup seruos
suos. i. fideles. h̄ qñ ipsū nimis of
fendūt tūc interdū mittit āgelos
vt pccōres occidant. Tunc pec
cator recognoscē se offēdisse deū
debet se abscondē in fonte penitē
tie et ibi ieiunare et orare. Tunc
misericordia dei expandit relamē
pctōnis qusqz ira dei placat' et
recipiat pccōres in grām ne eter
naliter cōdemnētur Et idō patet
qz ira dei a pena est a nob abscon

ditā. Ideo penitētiā agam' vt
eam euadam'. Quartū qd̄ a
nobis est absconditum est electio
beatorū h̄ tūc post mortē et in vlti
mo iudicio dare manifestabitur
Unde ait sapiēs. Stabūt iusti in
magna cōstantia adūsus illos in
die iudicii q̄ eos h̄ tribulauerūt
Et dicēt impij Ecce quō cōputati
sūt int' fideles dei et iter sanctos.
Hij em̄ sunt q̄s aliquñ habuim'
in derisū. S; tale gaudiū est a no
bis mō absconditū ita qz nullus
scit utrū dign' sit. Unde in psal.
Qm̄ magna mltitudo dulcedinis
tue quam abscondisti timētibz te.
Quis at ad tale gaudiū sit assu
mēdus in die iudicii h̄ absconditū
est a nob. Nā videmus qz multi
boni cadunt in peccatū mōle a in
eo moriunt' a mlti mali resurgūt
et ad statū bonū ouertūtur. Et er
go finis est cōplementū bonitatis
Et tamē p tria signa potest cog
noscī q̄s debeat ad gaudiū semp
piternum assumi et eligi. Primū
signum est dei castigatio et cū hō
patiēter sustinet. Vñ ait Amos
iij. Ego vos cognoui ex oībz na
tionibz t're a idcirco visitabo sup
vos oēs iniquitates vras vt possim
vos assumē ad glām. sapiē. xvi.
In breui turbati habētes signū
salutis. Secundū signum est oīs
boni delectatio vt qñ delectat' in
bono primi et ipsū diligit propt'
deū. Vñ ait Job. In h̄ cognoscē
tur filij dei ad glōiam sumendi. si

diligim? fratres. Et qui non dili-
git manet in morte. Tercium sig-
nū ad gaudiū eligendū est peccā-
detestatio vt hēat horrore peccā-
rū in conscia et cū viderit alios pec-
care q̄ sibi multū displiceat. Vñ
dicit in psalmo. Per fco odio oderā
illos inimici fci sūt m̄. Per h̄ tria
fiḡ agnoscit sumēd? ad glaz Et
ideo q̄rit dauid in psal. Quis as-
cendet i montē dñi: aut q̄s stabit
in loco sco ei? Immo cōs manib? a
mūdo corde q̄ nō accepit inuanū
aiam suā. Ideo ista q̄tuor sunt a
nob? abscondita. Dies mortis. dies
iudici? q̄s dānandus. aut q̄s ad
gl̄iam assumēd?. Et ergo ad the-
ma. Ihesus abscondit se aē.

Domínica palmarū.

Sermo. xxij.

Alite filie syon. Ecce rex
tuus venit tibi. Mat. xxi
Nō q̄ apud antiq̄s fca
a pbitates solebant laudari. Et
h̄ prop̄ tres causas. Pmo vt ip-
sis de suis probitatib? grāz actio
exhiberet. Vñ greg. Nō est dig-
nus de dādis q̄ nō reddit grates
de datis. Secdo vt laudatores in
posterū reddant. Vñ ait poeta.
Virtus laudata crescit Et h̄ patz
de dauid pmo regū qñ ipse fecit
victoriā ctra goliā oīs ppl̄s ipsū
laudabat. Et rex posuit eū super
equū suū a duxit eum p totā ciui-
tatē in regalib? vestib?. et mulie-
res et pueri clamabāt. Saul per-
cussit mille et dauid decē milia in

milib? suis. Tercio vt alios ad si-
milia opera virtuosa valeāt exci-
tare vt ptz qz troiani laudabāt
herculē milite fortissimū qz multa
bona eis fecit pro eis pugnando
Ideo rōmi laudabāt pompeyū
cui? imaginē ex ere erexerūt et in
multis honorauerūt prop̄ bñfi-
da q̄ ab ipō acceperunt. Et fm h̄
iudei a xpō multas vtutes a mira-
bilis audierūt et viderūt. Nā ce-
cos illuauit. mortuos suscitauit.
leprosos mūdauit. infirmos cura-
uit Et ido teste conscia eoz laudes
a honores ipendē sibi voluerūt Et
h̄ patet in h̄ euāgelio qd̄ hodie
legimus ante pcessionē et passio-
nem. Et scribitur Math. xxi.

Vñ appropiquaſt ihs ihero-
solimis in die palmarū de mane
a venit bethſage ad villā q̄ fuit
in monte oliueti in pede montis.
Tūc misit duos de discipul̄ suis
dicēs. Ite in castellū qd̄ ctra vos
est Ihesus vocauit castellū a nō ci-
uitatē. q̄a cit̄ apd̄ antiq̄s fuit li-
bera h̄ ipsi libertatē prop̄ peccā-
piderūt Et ido dixit. Ite in cas-
tellū a statim iuenietis azinā alli-
gatā a pualū cū ea. Azinū habe-
bāt prop̄ paupes q̄ nō habebāt
eq̄s vl̄ mulos vl̄ prop̄ os asinos
Nā cit̄ eāt in mōte sita. a pau-
pes q̄ habebāt opus acceperūt asi-
nā. a aquā vl̄ lignū duxerūt a de-
derūt sibi ad comedēdū a ad locū
comunē ipsū ligauerūt. Dixit er-
go eis Ite soluite et adducite m̄.